

A Hagyományörző Klub köszönti Schalkhammer Feri bácsit 80. születésnapján!

Kettős győzelem

Egy éve, áprilisban 2:0-ás győzelemmel zárult Várgesztes és Vértessomló összecsapása az előbbi javára, majd az idei szezon őszi fordulójában erre adott csattanós választ a szomszédvár, amikor 4:1-re lépték a gesztesieket, így nem csoda, hogy felfokozott érdeklődés kísérte a két együttes április 15-i összecsapását a megye II-ben.

Nem jó előjellel kezdődött a találkozó, hiszen az U19-es somlói ifik három góllal terhelték meg ellenfelük hálóját, míg egyet sem kaptak. Ilyen előzmények után vezette fel a csapatokat Tamási Péter játékvezető két segítőjével, Janovics Istvánnal és Ferling Ákos-sal.

A mintegy kétszáz szurkoló hangos ovációja mellett kezdődő rangadón nem sokat kellett várni az első gólra, a somlói Pető Dániel szabadrúgásból akasztott hálórengető bombát a bal felső sarokba a 12. percben.

A válasza még tíz percet sem kellett várni, a 21. percben Hévízi Tamás találat után vonulhattak középkezdesre a játékosok, 1:1. A félidő további részében nem esett gól, így ezzel az eredménnyel vonulhattak öltözőbe a játékosok az első félidő végén.

Bár már az első játékrészben is voltak kemény belemenések, néha durva megmozdulások, a folytatásban elszabadultak az indulatok, amit jelez, hogy a második félidőben két sárga és három piros lapot osztott ki a bíró, akinek tevékenységét a játékosok és a nézők egyaránt rendre kritizálták.

A 75. percben újra Pető Dániel neve került fel a góllövő listára, majd a várgesztesi Somodi László öngólja után módosult 1:3-ra az eredmény, de ekkor már csak hét gesztesi mezőnyjátékos próbálta menteni a menthetőt, három társukat ugyanis piros lappal küldte a játékvezető zuhanyozni.

A kegyelemdőfést a 84. percben kapták a vendéglátók, amikor a kiváló formában lévő Pető Dániel mesterhármásával ünnepelhetett, 1:4-el beállítva a végeredményt.

A győzelemmel Vértessomló felnőtt csapata (vezetőedző: Hegedűs István) a nyolcadik helyen állt 30 ponttal, míg a gesztesiek (vezetőedző: Horváth Attila) a tizenegyedikek voltak, 26 ponttal április közepén.

Miből lesz a cserebogár?

Még nincs öt éve annak, hogy a tarjáni S-iker zenekar Várgesztesen játszott a közös Somló-Gesztes bányásznapon, Stréhl György vezetésével. A várgesztesiek asztaltársaságának fejből ekkor pattant a szikra: Gesztesnek is kellene egy ilyen zenekar. Rövidesen Gyuri is ott ült az asztalnál Menoni Gabriella polgármester, Schalkhammer Ferenc, Tóth László és Mautner János társaságában. A baráti beszélgetés nyomán megszületett a Várgesztesi Vagányok együttese. Akkor még nem tudtuk, hogy csilag születik. Először a Hagyományörző Disznóvágás vacsoráján léptek fel, osztatlan sikert aratva. A Kézimunka Kör lelkesen kihívta a fellépő nadrágokat.

Várgesztesen kívül is egyre több helyen ismerték meg a zenéjüket. Az idén jelent meg első hanglemezüik igen változatos zeneszámokkal. A zenekar remekel, a tarjáni Aichon Stúdió dicséretes, magas színvonalú munkát végzett.

A zenekar tagjai: Búzás Ben-ce dob, Halagyi Zoltán trombita, ének, Kovács Gábor trombita, ének, Maróti Ádám basszusgitár, Póta Levente harmonika, Zöld Gábor gitár, ének. Az idei naptárban több hazai szereplés van feljegyezve, de lelkesen a készülnek a németországi Hattstedt és Heikendorf városokban sorra kerülő fellépéseikre is. Gratulálunk Fiúk! Gyuri bácsi köszönjük Neked a Várgesztesi Csillag születését. Igazán jó ötlet volt ez a zenekar!

Köszönjük a Várgesztesi Önkormányzat támogatását!

-TJ-

A Német Nemzetiségi Önkormányzat értesíti választópolgárait, hogy 2012. május 17-én, 18 órai kezdettel közmeghallgatást tart a Faluház könyvtárában, amelyre tisztelettel várjuk a lakosságot!

GESZTESI KRÓNIKA • Közéleti és információs havilap • Lapalapító és kiadó: Várgesztes Község Önkormányzata, 2824 Várgesztes, Arany J. u 47. • Felelős kiadó: Menoni Gabriella polgármester • Főszerkesztő: Salamon Gyöngyi, e-mail: salamony@t-email.hu • 20/9611-833 • Hirdetésfelvétel: 20/9611-833 • Lapzártá: minden hónap 8. napja. Megjelenik havonta 230 példányban. • Készül: Sollers nyomda - Tata, felelős vezető Belec Zsolt - 12/124/2011. A szerkesztőség fenntartja magának a jogot, hogy az olvasói leveleket, reflexiókat rövidített formában, szerkesztve közölje. Ezek az írások nem minden esetben tükrözik a szerkesztőség véleményét. A meg nem rendelt anyagok és hirdetések tartalmáért a szerkesztőség felelősséget nem vállal. Anyagokat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza. ISSN: 2062-5472

2012. MÁJUS

VÁRGESZTES KÖZSÉG ÖNKORMÁNYZATÁNAK KÖZÉLETI ÉS INFORMÁCIÓS HAVILAPJA

Családi nap - ötödik alkalommal

Már korareggel útra kelt április 30-án a Várgesztesi Vagányok zenekart szállító feldíszített autó, hogy zeneszóval ébressze a kis falu lakóit, s figyelmeztessen mindenkit: ez a nap a családi programoké, s nem utolsó sorban a főzőversenyé.

Almási István, a helyi lokálpatrióta, a képviselő-testület tagja évek óta szervezi a különböző közéleti, társadalmi eseményeket, s éppen öt évvel ezelőtt, 2008-ban találta ki, hogy az addig elsősorban német nemzetiségi programok mellett legyen egy olyan is, amikor a családok, baráti társaságok ülnek le egy asztalhoz, főznek

egy ízletes ételt, beszélgetnek, miközben a gyerekek szórakoztatásáról is gondoskodnak. Az ötletből valóság lett, s az eseményre ma már a környező településekről is érkeznek vendégek szép számban.

Koradéltán 17 csapat gyűjtött tüzet a bográcsok, kondérok alá, hogy elkészítse kedvenc ételét. Rotyogtak a pörköltök, gulyások, gombás és vadételek, előkerültek a titkos öntetek, fűszerek.

Az indulók között szinte minden civil szervezet képviseltette magát. Népes csapattal mérette meg gasztronómiai tudását a nemzetiségi táncscsoport, a

sportegyesület, a hagyományörzők, sőt, a falu rock együttese is, így nem csoda, hogy mintegy százan sürgölődtek a faluház parkolójában kialakított főzőhelyeknél.

A jó hangulatú forgatagban egymást is megvendégelték a főzőverseny csapatai, miközben nem volt könnyű dolga a Járfás József, a Szent Domonkos étterem séfje által vezetett zsűrinek, melynek tagja volt Menoni Gabriella polgármester és Schalkhammer Ferenc, a híres sváb disznótor rendezvény böl-
lérje is.

A sok finomságot felvonultató fogás közül az ó tetszésüket a

Hagyományörzők gombás lapockája nyerte el legjobban. Őket követte a Síkvölgyi Polgármesteri Hivatal együttesének Hadházy tyúkpörköltje, míg a képzeletbeli dobogó harmadik fokára az Üvöltő majmok léphettek malacpörköltjükkel.

Ezzel azonban nem ért véget, éppen hogy elkezdődött az igazi mulatság, melyhez a Várgesztesi Vagányok biztosították a talpalálót.

A program fotóit megtekintheti itt:

www.vargesztes.hu > Galéria

Áll a májfa

Nem voltak túl szerencsések a gesztesi pecások, ugyanis erős, néha viharos szél fogadta az idénynyitó verseny húsz indulóját. Így fordulhatott elő, hogy alig került hal a horgokra, s a déli eredményhirdetésnél Pintér Vilmos egyetlen kapással vehette át az első helyezettnek járó díjat Szabó László elnöktől, igaz, az egy közel 34 kilós ponty volt. Délutánra sokat enyhült a szélmozgás, s talán a kedvezőbb idő is hozzájárult ahhoz, hogy sokan gyülekeztek a faluház előtt megnézni a májfa felállítását. A gyerekek szülei segítségével gondosan felkötötték a pántlikákat majd következett az előkészített alapba való beemelés, melyhez Almási István vezetésével a jelenlévő férfiak is segítséget nyújtottak.

ISTEN ÉLTESSE ANNA NÉNI!

Egy asszony, aki nem ismert lehetlent

Éppen azon a napon érkezünk, amikor Jakobi Anna elmondhatta: „Megértem már 90 évet.” Jezsó Pál a Hagymányórázó Klub nevében virágcsokorral köszöntötte Várgesztes legidősebb asszonyát. Mindjárt el is hangzott a kérdés: „Mi a hosszú élet titka?” A recept nagyon egyszerűnek tűnik: „Békesség, önmagunkkal, családukkal, rokonainkkal, szomszédjainkkal és mindenkiel, akivel csak lehetséges.” Mint egy utóirat, még elhangzott egy rövid megjegyzés: „Nem kell pofázni.” Ez akár életfilozófiának is tekinthető, ami jól összecseng a „ne szólj szám, nem fáj fejem” népi bölcsességgel.

Anna néni hamarosan elővett egy spirálfüzetbe, 1992-ben leírt visszaemlékezést, ami „Egy édesanya vidám és szomorú napjai” címet viseli. Iskolai tanulmányait Weisz Szilveszternél kezdte és Molnár tanítónál fejezte be. A hat osztályos elemi után még két éven át mélyítették ismereteiket a délutáni iskolában, ami mindenkinek kötelező volt. Az 1930-ban készült csoportképen megmutatta azt a kislányt is, aki 17 évvel később az oltárhoz vezette. Bámulatos memóriájának köszönhetően, a hatvanhatos évek között 50 iskolatársának nevét, a lányoknak még az asszony nevét is felsorolta. Tanítóirol kellemes emlékei vannak, de az iskolába járásról, csak annyit mondott: „Kelllett!”

Édesapja, Jakobi Ferenc 62 éves volt, amikor Nusika meglátta a napvilágot egy szalmatetős házban. Keresztnevét édesanyjától, Wohl Annától örökölte. Gyermekeiknek meghatározó élmény, hogy korán kezdte a nélkülözést. Tizenöt évesen Pesten talált rá egy „helyszerezőre”, aki a szolgálatra jelentkező lányokat kiközvetítette. Néhány napot kellett várni a vevőre, addig titokban Rieder Katinál aludt, aki megfelezte vacsoráját és megosztotta Vele ágyát. Késő este lopódzott be a házba, és hajnalban mennie kellett, nehogy a háziak észrevegyék.

Albertfalván, az első családdal

nem sok szerencséje volt. Három gyereket bíztak rá a munkába járó szülők, egy éveset, két éveset meg egy orvos cseleddánytól származó négy hónapos csecsemőjét. Nagy volt a feladat, a fizetés meg nulla. Három hónap után elindult új helyet keresni. Néhány nap múlva már Frid Mór családjánál szolgált az Attila utcában, ahol nagyon jó dolga volt, de csak júniusig, mert kezdődött az aratás, ami augusztus 15-ig tartott a Körtyvélyesen. A sógor, Eigner György arató brigádjában dolgozott keményen. „Amit nyáron elszakítottam, azt télen megkerestem.” Szeptember 1-én folytatódott a tíz éven át tartó szolgálás. Ekkor már Anna lett Várgesztesről, a „pesti lányok”, akik egészen jól megtanultak magyarul. Vasárnap délutánonként volt kimenőjük, de pénzünk egy fillér sem, mert azt minden hónap elsőjén hazaküldték. Így aztán tujáztak a villamos utcaközjén, táncoltak és énekeltek a Vérmezőn, hogy ne fázzanak a tél hidegében. 1943-ban Dr. Lázár Imre családjánál szolgált Felsőgallán. Úgy volt náluk, mint egy családtag. Nagyon fájdalmasan érintette, hogy a németek 1944. március 24-én, több más zsidóval együtt hurcolták el valamennyijüket.

„1944. december 25-én megérkeztek tankokkal és kétpúpú tevékkel az oroszok. Minket is meglátogattak, engem el akartak vinni krumplit pulcni. Kicsit a fogam a nagy pofontól, mikor nemet mondtam. Kiszöktem az ajtón, a szomszéd

lánnyal futottunk, azok meg utánunk eresztettek egy sorozatot, de élve értünk az istállóba, és a tehének előtti vályúba bújtunk. 1945. január 6-án elhajtották a férfiakat málenkij robotra, 9-én meg gránát robbant a szembe szomszédnál. A súlyosan megsérült Neukum nagymamát, csak napok múlva lehetett kórházba szállítani Tatára, ahonnan Győrbe került. Kilenc éves unokájával, Irénkével mentünk felkutatni. Sok keresés és kaland után már holtan találtuk. A lányka a temetést is rám bízta, de a kevés volt a pénz, mégis sikerült.”

1945. április közepén Riesing Pista megszökött a Szegedi Csillagbörtönből. Ettől kezdve Jakobi Anna lett Várgesztes utazó nagykövete, aki barátjánője, Hartdégén Mária és más gesztesiek társaságában többször megjárta a Várgesztes Szeged utat, hol gyalog, hol szeszes vagon tetején utazva. Szegedre érkezve, tetű vizsgálat következett, és akinél találtak, meztelenül várták ruhájuk fertőtlenítését. Hosszas keresés után a Csongrádi iskolában talált rá a sógorára, Eigner Györgyre, akit Hartdégén Pali vezetett le a lépcsőn, annyira siralmas állapotban volt. Átadta a kis szalonnás, pogácsás csomagot és máris szaladtak a vonathoz. Egy hétig tartott az út hazafelé. Nagy volt az öröm, akinek jó hírt hoztak. Két hét múlva megint mentek a sógorhoz, de akkor már sírva fakadtak a látványtól. Az volt a kívánsága, hogy a feleségét meg egyszer láthassa, de mire

odaért, már halott volt.

„1945. augusztusában unokánővérem, terhes lévén engem kért meg, hozzam el a férjét, Máli Jósikát Szegedről. Elvállaltam, mert nem ismertem lehetlent.” Zsúfolt vonaton, vilamoson, gyalog a Duna pontonhídján, hol rendőri segítséggel, hol Schaffer néni támogatásával, ökrös szekéren sikerült hazahozni a végletekig legyengült embert, aki még húsz évig élt, felnevelte a gyerekeit és felépítette a házat.

„1947. október 19-én Eigner Józsihoz mentem feleségül. Árvá volt, se apja, se anyja. Édesanyja meghalt, amikor 3 éves volt, az apja pedig fogságban.” Évekig rokonoknál laktak. Mielőtt megépítették a házukat a Petőfi utcában, Wohl József unokatestvér fogadta be őket. Közös volt a konyha, a szobában nem volt kémény. 1948-tól már hármásban voltak Józsi-kával, napszámba jártak. A ház építéséhez segítség nem volt. „Csak mi ketten. A követ az erdőből szedtük össze. Víz a falu kútjáról hordtuk. Naponta 300 vályogot vettem. Búcsú előtt már beköltöztünk. De boldogok voltunk!” Bizony nagyon boldogok voltak. Született még egy fiú és egy lány. Mindhármukat taníttatták. Józsi gépkocsi vezető, Gyuri orvos lett, Anna érettségi után sok területen kipróbálta magát, folyton megtanulva valami újat. Négy unoka: Rita, József, Péter és Bernadett. Két dedunoka: Amina Lilien és Petra. Házasságuk 63 évét a megértés, a bizakodás, a vidámság jellemezte. Minden bálban ott voltak, jól mulattak.

Jakobi Anna és Hartdégén Mária sokat énekeltek együtt a templomban. Geiszt József temetésén, 1961. február 13-án énekelt búcsúztató első verszaka: Nach frohen Stunden plötzlich todt, Rief mich der ernste Tod vor Gott. Kaum 39 Jahre alt, Lieg ich auf der Bahre kalt. Und lasse hier die schwache Frau, Mit drei Kindern als Wittfrau.

-TJ- Hagymányórázó Klub.

Pilates gála

Környérről, Gyermelyről, Szomorórról, Tokodról és Vértes-somlóról is érkeztek sportolni vágyók Várgesztesre, hogy együtt végezhesék a gyakorlatokat a magyar pilates torna mesterével, *Solymosi Antal* pilates instructorral, aki az Amerikai Fitness Szövetség és az angol Pilates Institute oktatói tanfolyamának befejezését igazoló oklevelek birtokában a világ bármely részén oktathatja ezt a mozgásformát. A rendezvény ötletgazdája és főszervezője, *dr. Tar József* két évvel ezelőtt kezdett el tornázni, majd – miután tapasztalta magán a testmozgás jótékony hatását – megszervezte a helyi közösséget, melyben a fiataloktól az idősekig, szinte valamennyi korosztály képviselteti magát. Az ő meghívására látogatott a faluba tavaly októberben Solymosi Antal, majd április közepén immár második alkalommal vezette a foglalkozást melyen közel negyvenen vettek részt a hat településről. A mestert a bemutatóra elkísérte felesége, *Müller Ilona* zongoraművész, aki szintén rendelkezik a pilates instructori képesítéssel. Solymosi Antal egyébként 1982. óta a sportnak él. A pilates tornával egy marketingkutatót követően kezdett behatóbban foglalkozni, melyből kiderült, hogy az aerobik túlságosan korfüggő, míg a jóga túlságosan nyugodt mozgásforma.

Az emberek ennél intenzívebb tornára vágytak, ezért a pilates tünnt a legmegfelelőbb választásnak, ugyanis az aerobik és a jóga közé tökéletesen illeszkedik, teljesen kortól és nemtől függetlenül végezhető. *Joseph Pilates*, a Pilates módszer „atyja” Németországban született, 1926-ban vándorolt ki Amerikába. Alkata törekény volt és légúti megbetegedések kínozták, ezért kipróbált minden testedzés-formát, hogy állapotán javítson. Hosszú évek

alatt fejlesztette ki saját edzés-módszerét, melynek középpontjában nem az izmok tömegének erőltetett növelése, hanem a csontok, ízületek épiségének megőrzése, a testtartás javítása, a sejtek energiával való feltöltése áll. Programja ezért a nyújtó és az erősítő gyakorlatok megfelelő arányára épül, melyeknél előtérbe kerül a test középpontjára („powerhouse”- erőközpont) való koncentrált figyelem.

Húsvéti kerepelés

Nagypénteken elhallgatnak a templomi harangok, a népi hagyomány ugyanis úgy tartja, hogy a harangok ezen a napon Rómába repülnek. A dermesztő csendtől azonban egyáltalán nem kellett tartani. A gesztesi gyerekek *Mautner János* vezetésével ugyanis kereplőkkel járták végig a falut. Ezzel a fából készült hangszerral komoly lármát csaptak, ami segít elűzni a tél szellemeit és a hiányzó harangzúgást is helyettesítette.

A várgesztesi egyházi képviselő-testület tagja és az önkéntes fiatalok a kerepelés mellett adományokat is gyűjtöttek, az összeget pedig a templom felújítására ajánlották fel.

BÖCK JÁNOS ATYA EMLÉKEZETE

**A Római Katolikus Egyházközség és a Hagymányórázó Klub
BÖCK JÁNOS EMLÉKNAPOT RENDEZ
2012. JÚNIUS 2-ÁN.**

**Délelőtt Böck János sírjának koszorúzása
Mosonmagyaróváron.**

Délután hálaadó mise Várgesztesen. Lang György és Várgesztes lakóinak visszaemlékezése. Böck János emléktábla koszorúzása.

Egy, csak egy legény...

Könnyű elkészíteni a közmeghallgatás „jelenléti ívét”, miután *Menoni Gabriella* polgármester, *Almási István* és *Szolga Róbert* képviselők, valamint *Bodóné dr. Matis Gyöngyi* jegyző mellett egy, azaz egyetlen ember képviselte a közt: *Dilong Sándor*.

Így a program rövid időn belül igen interaktívvá vált, hiszen a résztvevő – élve a rendkívülinek is nevezhető lehetőséggel – a polgármesteri tájékoztató szinte minden tételével, sorával kapcsolatban megfogalmazta kérdését, észrevételét, mígnem nevetésben tört ki, a következőt állapítva meg: jól ráfáztatok, hogy eljöttem, már rég otthon lehetnétek! Ne haragudjatok! A „köz” megtudhatta, hogy a település költségvetése évek óta 100 – 125 millió között alakul, s hogy az iskola, óvoda tagintézményként történő mű-

ködtetése mind anyagilag, mind szakmailag jó döntésnek bizonyult. Bár a beérkező idegenforgalmi adó várhatóan némileg csökken, a döntéshozók nem javasolják az emelést, hiszen azzal nem csupán a villaparkot sújtánák, s félfő, hogy csökkenne a vendégéjszakák száma. Az építményadóból is kevesebb folyik be, mivel egyre többen jelentkeznek be Várgesztesre állandó lakosnak, őket pedig nem terheli fizetési kötelezettség. A parlagon hagyott területek kérdése is felmerült, s az egyetlen érdeklődő kissé nehezen vette tudomásul, hogy a magánkézben lévő földeket nem lehet csak úgy átadni az erdőszetnek művelésre, bérlők pedig nemigen kopogtatnak. A civil szervezetekről, a számukra nyújtott támogatási összegekről, a beszámolóban szereplő szinte valamennyi számról bőven kérdezett Dilong Sándor, így talán nem túlzás a megállapítás: a község irányítói mellett jelenleg ő a legtájékozottabb ember Várgesztesen.